

tatio ac narratio, non per modum propriè docentes & A ne Israel, domus Aaron, qui timeat Dominum: praetera Psalm. 134. q. Paulus, pro quo perperam Petrum q. v. 19. 30. nominat Euthymius, eumque, ut opinor, transcribens Salmeron r, concionans in Synagoga ad Antiochenes Pisidia, appellat vivos Israelite, iungens sine res Deum s. Legi qua dicitur capite secundo s, & decimo tertio u Actuum Apostolorum. Iden Eusebius, quid non Jacob & Israël, sed semes populus dicatur, caustam, qui non imitatione paterna, neque ex similitudine patris digni erant, ut nomine patris appellarentur. At de populo integro Israeli vocem leprosū usurpatam repertit leviter in scriptis versatus.

Didimus, sereque Latinis timentibus Deum, coidem faciunt cum semine Jacob & Israël, quos Paulus x appellebant x Rom. 9. 6. & Terrilius, qui asserta præterea locum Psalmi leges fuisse lepitos d: In Ecclesiis benedictus Dominus Deum: & Malachias e, Aberto filii usque ad Occasum, & Terrilius fecundum spiritum, & Israël Dei, nec non in abscondito, & spiritu Iudeos z, atque ex fide filios Abraham a. Ratio Didimi, quoniam infideles multi ex eo populo emanarunt. Alii mysticam redundant rationem, quia Jacob minor frater fuit, cui servivit Etat major, typus Gentilium: & iuxta etymon Jacob, vituperant populus Christianus Draboli, vituperum: secundum verum notionem tritam, licet non veram, Israël, sed videt Deum proper magis expressam notitiam, & ad visionem claram Dei proximum justus acquisivit per Christum.

Arias distinguunt ac innuunt vult hoc loco triplex genus hominum cognoscendum arque colentium Deum, pri-
mum, ex communibus beneficiis, qualib[us] Job b, & amici e: secundum ex peculiaribus muniberis, & fide clari-
tore, cuiusmodi Jacob, dum adhuc educetur apud parentes, aut exultaret d, tertium, qui velut ex periculis cum triumpho evadens aliis gloriori inde ab e se de-
nominatione poterunt: sic, ut idem Jacob fortius vocabulum p[ro]p[ter]e luctum victoriaeque d. De pri-
mis autem titulum timentium Dominum: de secundis
semne Jacob: de tertii, semne Israël. Primos invitari
ad laudandum Dominum quecumque sicut loco: secun-
dos, inter laborem & certamina versantes, ad glorifi-
candum: tertios, ad timendum solum Deum, nec
ullam præterea alium: sicut Jacob jam Israël nemini
a Victoria ex Deo ipso merui mortalium. Augustinus
Alcellico f scribit esse quidem Christianos Israëlitas ac
Iudeos secundum spiritum: stamen ab his vocabulis ab-
stinent, eorumq[ue] Christi liberi sicut a Iudaicis ri-
tributis, & observationem præceptorum non tribuant, ut
Iudaïoles, viribus propria.

Vers. 24.) Qui timet Dominum laudate eum: uni-
versum semen Jacob gloriificate eum.
Vers. 25.) Timat enim omne semen Israël: quoniam
non sp[irit]us t, neque despexit deprecationem pau-
peris:
Nec avertit faciem suam à me: & quam clama-
rem ad eum exaudiens me.

D[icitur] Escriptor quam inelligat Ecclesia, in cuius me-
dio laudatur Christus, nempe fideles tuos, per quos fit laudatur Deus. Illos hortatur, ut id faciant, qui nimirum Dei notitiam habent, ac eum colunt, & iunt Israëlis secundum spiritum, & promissionem: quoniam ipsius orationem Deus exaudiens, quem fuderat pro tua resurrectione, gloriaque, pro victoria contra Dia-
bolum, pro redemptione ac fatigae generis humani quoniam queri vult non exaudire.

Qui timet Dominum, laudate eum. J[ustus] Putat Euse-
bius, Thiodoretus, Euthymius, Baſilius, per hos, desig-
nari Gentiles per semine Jacob, & Israël: Iudeos: illatos a majoribus: illos, à tuam virtute de nominatis: propterea quod virtus, ut ac Baſilius, vel solum ornatum satiſſit. Eutibi annos, quid in Psalmis cente-
fimo decimo tertio, primo loco ipse vobis dicitur in Dominio domus Israël, nempe tota populi multitudine: deinde sacerdotalis ordo ex domo Airon: postea Levi-
tæ omnes: tandem ad Deum converni ex Gentibus, qui cilice videntur prolepti: sed in Isae patre Jacob filio Sar[ah] libera f, non in Iacob filio Agar: ancillæ: & quia: Iacob res multis adversis tolerando tandem stabilitus domum suam: qui in re Christum præfigitur vitæ: quem oportuit pati, ut ita intraret in gloriam suam u-
similis causa: cur eidem fides David tribuendas x: quem confrat post adeo multas calamitates ad regnum per-
venisse.

Didi-

Didimus enumerat acceptiones quatuor nominis. A tum paup[er]es: Sternit, & sudat, qui contemnit alium velut nullius momenti, fugit, aut enim tamquam capite damnatum: depicit, expedit, sui ypsilobikkari, qui horret, avertatur, deterratur, vitat ut piciulum, & rem molestem, infastidit, immundum, venenatum: avertit faciem, quince alpicere p[ro]tegat. Reverentia, quæ dicitur sacerdotia, exaudiens Pater[em], si. 9. Bib. 5. 7. ve quod omnis ea abjectio iuxta p[ro]tegeat a Christo propter existimam reverentiam erga Deum, sive quia Deus adest humilem a supplicem deprecatore quadam modo reverens sit, qui cum magna etiam reverentia dicunt disponere nos p[ro]p[ter]e quod[em] est, cum multa p[ro]p[ter]e: de quo loco conule Commentarium nostrum. Ante nominaverat Christus le verbum, nunc ait iste non sp[irit]us: tunc derelictus: modo, quod non avertit Patrem pacem ab ipso: prius, quod non exaudiens clamaret, iam, dum clamaret, Patrem exaudiens.

Nec avertit faciem suam à me.) Hieron. Non abcom-
muni faciem suam ab eo. Fortassis legerunt Lxx. נָמַרְמָנִי, non autem, ut modò legitur נָמַרְמָנָה, magnificare: secundum verbo notionem tritam, licet non veram, Israël, sed videt Deum proper magis expres-
sum: secundum verbo notionem tritam, in quibus Latinum glorifi-
candi verbum pro dicto Graeco redditum legitur, nisi
dicas, non veterem illam, quin in dicto Hieron. transla-
tionem esse, sed ipsius Hieron. ymi, quæ glorifi-
candi utero. Monet autem ostendit loco, sive in
emendando psalterio, ubi sensus idem esset, veterum
Interpretem confutundit mutare notionem, ne ini-
minat novitatem studium terrenum. Et, si priore
loco Exodus redditum suist pro אֶלְעָזָר, διά Λευκού, Glo-
rificare: secundum est, futuram suffit indecoram translacionem.

Timat enim omne semen Israël -] Timorem sautorum

aut esse Augustinus, non offendatur Deus, ne gratus i-
pius factura sit, ne separatus ab illo; & qui conveniat

is, quos timido laudare dixerat Deus, sincerè non

serviliter eum colendo. Arias norat, apud Hebreos

tristis verbis αράντιον πατέρα παχαδί, γν̄, quæ Latini

promiscue timere, vel metuunt vertunt: sed primi

esse, quoniam timor concepit ex certa & nota ratione,
atque animi intentione unde religio & conscientia me-
tus: secundum, quando pavor (quasi ανθεβα δerivatur)

externa vi incutitur, vel auctoritate, ut a fulmi-
bus, legibus, nimis, &c. tertium, quando magnas,

aures, ac personas admiramus, vel reveremur, ut
virtutes, artes, scientias: item his prædictis potenter-
etiam, divites, nec non nobis beneficis. Hoc loco est

ultimo verbum, primum in verbo vigesimo quarto.
Postum docere, promiscuum horum trium uim non

non tantum exemplo, sed monus contentus ero: qui
queret, facile apprehendit quod afferro. Certe in

Palmo tertio qui canit, quod non timebit mala

populi circumdantis, quæ sunt externa probris mala, ut
virto primo verbo. Euthymius addit aliam exposi-
tionem, ut bisecuri Judei perlectores Christi timere,

quod sit allatum eis extermi[n]um.

Quoniam non brevit, neque despexit deprecationem pa-
uperis:] Conquestus videbatur priore parte Psalmi

tertio derelictum à Deo, nec exaudiret clamorem ipsius,
licet alios exaudisset Deus, sed habuit pro verme, ab-
jectione, opprobrio, irritum quod quid sperans ere-
ptus ac fata vultu[m] minime fuisset. Nunc dicitur offendit,

& clar[er]e, secundum eam intentionem, & petitionis pro-

positum quod habebat, quoniam se ita humiliat dimit-
terat, & abiecit, obtinuisse quidquid experient: nec
rejectum, sicut p[ro]p[ter]e, ut solent apud potentes rejici ac
spem pauperiorum, atque viliorum.

Deprecationem:] Hieron. Modestum. Hebreo vox
τίμωθεν potest id significare, præteraque humili-
tatem, afflictionem, clamorem.

Pasperis:] Chriſti, qui quoniam est deus, genus pre-
p[er]nas factus est h: & quem Iudei verbum, oppro-
rium, abjectione estimabant, & quo, ut peccato-
rum subiecti, nihil humilius, ac vilius, maximè
comparando cum Deo, cogitari potest. In genere quoq[ue]
verum est, non depici à Deo pauperi p[ro]ces. Ostio
humilans se, nubes penitentib[us], & donec propinquet,
non confababit, & non discedet, donec Altissimus ap-
petat: Ista pauper clamavit, & dominus exaudiens eum
k: Exaudiens pauperes dominus l. Resipit orationem
verba prolate videtur alta voce, populo responden-
te: Amen r, remotis quoque foras Catechumenis.
Sed ne vilesceret, postea secreta recitari jussa sunt:

q. Lxx. 22. 15
Divinitus puni pato-
res confec-
ratoria
verbis in a-
gris decan-
tantes.

r. Joh. in ap.
2. Ambros.
di isti que
in instauran-
cione. e. 9. 9. de San-
ctis. 4. 9. Aut. Tr.

s. ad Catech.
Leof. 6. 4
juxta. sept.

t. Joh. in ap.
2. Ambros.
lib. de Spes.
c. 23. & col-
legit ex 1.

Cer. 14. v. 18
l. de Mys-
tis. c. 1.
lib. de Eu-
charistia.

Apud

5. Bib. 5. 7.

Graci hoc tempore cumdem titum retinet, ut Betza-
rio: quoque testatur.

300

In Psalmos Comment.

*Apud se laus mea. J. Ita etiam Hieron. Palermitanus,
Romanius, & Ambrosianum: Apud te laus mihi: Et
braice **תְּהִלָּה** mitheba, de tecum, hoc est, à te, ve
apud te: Græcē Παρὰ σένα, à te. Videntur legiſe Lxi
versus. Quidam codices Graec habent, Αὐτὸς οὐκ είσαι
est etiam, à te. Suntis enim, omnem laudis materia
Deo proceſſuram, quem prius a nomine invictum laudem
rois, nec fibi quicquam tribuere, sed in Deum referre
Inter ordo, que in Ecclesiæ hic describitur Catejan
putat primum vult contineri verbis istis, nempe inſi
tutione laudis divine per folementes preces. Placet
quique Placido Parmenti, Arias refert ad Discipulos
qui in Pentecoste locuti sunt accepto linguarum domi
magnaria Diib.
Quilibet, generaliter, eo melior sententia e*

Quo liberior, ac generalior, eo melior sententia
celebitate nominis Christi super omni aliud nomine
ille probatus, quem Deus commendatis est: & runc (In Iudicio)
laus erit unicuique à Dō d. Christum Patrem dei
davit, & glorificavit in baptismo, & in transfiguratio-
ne, vocans audientibus misericordiam suam dilectionem: & runc
fus coram populo dicebat, se clarificaret, & iterum clarifi-
caturum g. poeta per Discipulos tuos ac prædictatores
ipse quod Christus, activè sumendo laudem, laud
vit patrem, publicebat Patrem, Confitebor tibi in E
clipsa malam, in populorum gloriando te h.

In Ecclesia magna, in populo gravitate laudatio est.
In Ecclesia magna, Hispon, multa, & rau. Sed alii
notavii pro multo magnum dici. Magna multaque
Ecclesia propter copiosum numerum dicitur, comparata
tum à Deo cum stellis coeli, & arena maris: mag-
propter gravitatem, & pectantia vita, ac infinita
torum magnitudinem, ut ait Eusebius, Augustinus
tamen eius Donatistæ timere ac laudare videantur Deum
negari sed facere in Ecclesia magna, quia in angulo tan-
tum Africe. Ceterum in codicibus Complutensibus
Regis, alius additur, *Ecclesia magna est, & Latine, trans-
ficeretur ibi: quod etiam habet Augustinus, trans-
ficeretur id forsitan ex citato Psalmo trigeminum quartu-
k. Etiam in codicibus signatum est.*

Vota mea reddam in conspectu timentium eum .
millis in Psalmo CXV. locutus. *Vota mea reddam cor
omni populo ejus , vel , In conspectu omnis populi ejus .*
*Quid sibi vota hic velint , dixi : negat Thocodorus
gnoscere preces , ac deprecations , sed promissiones ,
quidem propriæ valent **Ezrah** , & **Dñi** **Nedeari** ,
votis dicti sacrificii Eucharistici vicinatus videuntur
iis m : *Et cognoscetur Dominus ab Egypcio , & cog
scens Egypti Dominum in die illa , & solent eum
habeant , & munieribus , & vota vobebunt Domino ,
solvent ,**

Voces hæ pro voris promissionibus, cum allat
Græcorum præterim & Hieronymi expositione,
babiles reddunt opinionem, quod Christus prop-
nuncupatis votis promiserit, ac obtulerit leipsum
ad mortem, præter obedientiam præcepti de eadem.
Suarez noster sic argumentatur de voto, quo in p-
mo instanti conceptionis consecraverit se Deo ad re-
mendos homines, & in hunc finem omnes actiones
aque passione vite viri devoravit: fentitatem par-
tis caritatis, & paupertatis: obedientiam verò, quia
ipicit hominem superiorum, non videri voruisse, qui
proper dignitatem perfuncti nulli hominum fidei sub-
tus fuerit, & quamvis prioribus annis, parentibus
luctu subdi, & postea nullum, inquit, habuit cuius
ciliatus obediens tum iure, tum factio. Igitur Sacrae

bus et Principibus iuxta communem legem gubernationis Ecclesiasticæ, ac politice obediens.

Quum porr̄ S. Thomas p̄ indicat oppositum de quicunque voto Christi, qui Deus erat, & habebat voluntatem firmatam, ac immobilem in bono, voti termini est stabilire voluntatem in ea re, quæ promulgatus Deo: responder, rationes itas non obstat, quod Christus erat similis hominibus, ac ut tali poterat se vel obligare homini, multoque magis Deo, cuius item ex divinis preceptis: & voti ratio non infirmanda tantum per le, ac necessarij, confitit voluntate, sed ferendo, atque consecrando, & in aliore ordinante elevando obsequio, ad eum ferre modum, qui dicunt de precienti obediens.

Quod attinet ad S. Thomam: docet voluisse dum
xat non sussit in Christo eam vovendi causam, qua-
nobis est; nil autem definitivum de facto voverit ne-
non?

A Approbo sententiam istam: quæ quadam ex parte confirmari potest exemplo B. Virginis, cui proculdubio, ad firmandam ejus voluntatem, votum, quod emisisse concedunt omnes de virginitate, minime necessaria. Inquisisco ergo quæ Christum pertinet.

rium fuit. Juravilse quoque Christum putant aliqui, ut Origenes, scriptio dixit, *amen*: quod etsi non credo quoniam prohibuerit iuramentum *g*, & tamen aliter am repetitur, quod ideo nundam asseverationem importat tamen potuit aliquando juravisse; sicut Deus ipse iuravit, licet superiori non haberet, nee ut seipsum magis obfirmaret, verum ut nos certiores redderet.

Inter alias poros actiones, quis Christus retulit a redemptiōne nostrā, quām fuerit etiam obedientia erga parentes, & magistratus, ac legem, sequitur per ista priori sententia de voto actionum ejusmodi, etiam de illis votum emisum a Christo. Votum autem obedientiae simile votu Religiosi subdentes se perpetuo ad teri homini proper Deum, non fuit in Christo, propter dictam rationem, quod nullum talēm habere hominem superiorē, cui subdetur illo modo. Deinde Christus hac etiam in re nonnullum nobis exemplum telinovere.

Ver. 27.) Edent pauperes, & saturabuntur; & laudabunt Dominum qui requirant eum: vivent bona corum in seculum seculi.

Pauperes spiritu, & quos despiciunt mundus, qui
i ipsa etiam principium converterentur, veræ religi-
onis ad solidarium virtutum erant egentes, bonis divi-
saturabuntur: inter qua facili primum tenet locum
panis cœlestis, ac verum Christi corpus, quod ad mis-
ericordiam gratiarum actionis instituerit, & ab homi-
bus quoque percipiet, secum aferens digni gau-
sus copiam bonorum corundem, pro qua cum in
genti gaudio & alacritate tempore viventes laudent De-
um: donec perveniant ad eam, cuius habent p-
receptum gloriam eternam.

De Eucharistia cibo Latini, & ex Gracis Eucaristia
Theodoreus. Sed hic doctrinam Spiritus addit, &
Rufinus, pabulum veritatis, ac Scripturarum. Euth-
inius, Basilius, Didymus de ista sola interpretantur.
Uritur etiam his verbis Ecclesia in consecratione, &
benedictione mensa, de qua alias.

*Edent pauperes.) Hieron. comedent mites. Hi pri
prie dicuntur **habanari**: Sed si loco (1) vau
ri (jod), pauperes erunt: **Parvuli dulcedine tua par
vi**, Dens. i. Alliud ad ritum sacrificiorum, in qua
bus epulari solebant, quod incidat quoque apud R
manos epulorum magistrorum, confitans primum t
bus, deinde septem tibi: quibus dumum tres alios C
faradiecat. Hebrei 13, id, in iuvi fuisse colliguntur
ex historia Regum & tum ex Philone, qui scribit c
nes immolatas que non tradebantur exurende ign
vel publice ab initio solitas, vel domum referri ad ep
las. De idololatria dipti p. vii in *Commentario Actu
Apostolorum* z. Augustinus, aliquie, pauperes si
intelligunt humiles, & contemptores segnili, nec copia
hujus tectuli concupiscentes, nec timentes inopia
Praterea, qui in verè pauperes, vacue laude p
tria, laudant Deum; & carentes amore feci et
riunt divina, corpusque Christi, quibus se implante*

Non potest enim gustu fructuque percipi corpus Christi, nisi ab humili. Oportet inanem esse flos humilitatis: hoc sentiendum in nobis, quod & in Christo Iesu a. cuius in Eucharistia major quodammodo quam in cruce humiliatus dignatur enim minimo ceterum spatio, ut ita dicam, coltringit: ab indignis itiam concitari, ac sumi, ac indignis mille modis afflari. Exinanitur in Eucharistia Christum polsus affirmare, & magis abbreviatum Verbum in corpore quam in incarnatione, & quidem quem jam sit in corpori fruens gloria. Id innuit Dionysius b. Areopagita. Tertius habitus Sacerdotis representat humiliatum, & personam Christi: amictus, coronam spinac: alba fons: albam, in qua illius ab Herode: planeta: cibis mydene coccineam: cingulum, tunis, quislibus ligatis: manipulus est pro panno ad extergendum futurum, & laerymas: folia cancellata, & crucem reseruata. Sacerdos à confessione: petri in Spiritu humiliatus.

1-

litatis, & in animo contrito suscipi: percutiens peccatum aliquanto post consecrationem: & vocat te peccatore: lumperus Eucharistiam, praefatu: *Non sum dignus*, Centurionis, ut Origenes & notat, exemplo. Vix ante altare sacrificii tempore, prono corpore dicalecati Angelii ut refert Chrysostomus, ac Nilus à Loto pedum, & hortatio, ut eam inter le quoque ultraparatus, & documentum humilitatis fuit accessus ad Eucharistiam.

Sicut autem non legi ullam editionem, nec reperi puto posse, in qua sit, imitatur, ut Didacus s' tamen Alvarez existimat: non editio texus, sed Aucti-⁹ nifici & hac interpretatione est, folios, qui imitentur Areali, & sic rescribere realiter conserui. & sele-

27. *Opus 10. 15. 1.* *Ad Iustitiam et ad Ecclesias infidelium:* Fluientes
gulfini & hac interpretatio est, solos, qui imitentur
humilitatem illius quem iument, ei cohorendo, &
hi. *Reps. 2. 15.* *Mat. 13. 12.*
Mat. 5. 6.
Luc. 1. 53.

vers. 28.) Reminiscetur, & convertentur ad Dominum universi fines terre: Et adorabunt in colpitu ejus universa familia Genitium.

panis utilitatis. **Cor** propinquum est cordis vivere in facultate facili, quod mox subditur. **Cordis** cor datur in facultate cordis. **Hieron.** **Vivere**, ut cor coram in semperiorum. Sed in editione Victori **Symbolum** et cor seorsim sicut extat Hebreorum **leuauchen**. **retinaculo** nis, pharma- **Facile fuit, ut loco istius legerent Lxx per Num. נְכָחֵן** **cum immo-** **lauchem**, **cor eundam**, nempe affixum promonet terra **talibus**, **pro affixo** **corda** persona: quod promonet quoque **ne** **reux** habet cum praecedentibus. In Piatlerio **Romanio**, **vivere**, ut corporis in facultate sculi. **Utilitas Eu-** **temperatus**, **Irenai** ar- **Dam**, quia per sacrifici crucis meritum con- **temperatus**, venturum omnes Gentes, ita ut iterum Dei recorden- **ut** **cor** **coram** **in semperiorum**. **Sed** in editione Victo- **tar**, cuius iudicium cognitionem oblitus erant: revocent **rum** quoque in memoriam praeciarum statum, à quo propter origine peccatum excederunt: recolant, ac reperiant **semel oblatum** cruentum sacrificium per celebationem atque participationem, incurient, quod re ipsa idem est: **an** **quie** **locum** **verum** **Deum adorant**, colantque, **&** **nonni-** **et** **namque** **etiam persecutores Christi Iudei redante-**

gumentum contra ne-
gantes eac-
tum per
tamen ad
admoni-
tionem.
Epi. 14.
*de Dicitur
canis.*
Ecclesia.
Error ab
Augustino
notatus.
Ior. Cate-
mano, *vive, cor tuum in secum et cetera.* Utiles Eu-
caristici panis maximi, ut manducans eum vivat in
eternum *a*, secundum beatam animam vitam, ob gra-
tiam in quam communicat: sed & cum Christus resurrec-
tit in novissimo die *b*. Symbolum resurrectionis hoc
sacrificium appellat Concilium Nicenum: Ignatius
e pharacatum immortalitatis: & simili fere modo lo-
quuntur Tertullianus *d*, Cyprianus *e*, Nylenius *f*,
Chrylosmus *g*, Cyrillus *h*, & alii: *i* Irenaeus *k* verò in
de argumentum contra eos qui negant per venturam
carnem ad incorruptionem, quam ultor corpore, & fun-
gine Domini: ut stet pax pol invationem, five
& nonnata clamor. *l* Et quodammodo miserant illos,
in memoriam Dei quodammodo miserant illos.
Prædictio respondit eventus per orbem jam totum
predicato, receptoque Evangelio per pauperes Disci-
pulos, qui quo latratur erant, erucaverunt: quod plus
quam valet ad convincendos Judas, nec non ad con-
futandos, quod Augustinus *s* contra Donatistas facit,
hareticos, qui nunquam Catholicam consolare Eccle-
siam poterunt, potuerint. *Sed* haec de re dictum
alias, & an adhuc omnino ubique prædicatum sit *t*.
Hoc autem loco velut Augustinum *u* legas: nihil ma-
gis elegans, plius, efficax legere vales.

gine Domini : ut sicut panis post invocacionem, sic et panis confectionem deinceps communis panis esse : ita corpora nostra post perceptiorem Eucharistiam non sint corrupibili sed relutione spiritu habeant. Sime dicitur errantibus, qui ut Augustinus et Celsus, feme communicantur certò pollicentur aeternam vitam.

Reminiscitur.) Hieron. in editione, & alii præterea, ab his : Recoradur autem. Augustinus hic, & aliis sapientibus : nec non Indorus z., (qui tam etiam uitiorum lectione nostra z.) & Cyprianus z. Chaldeac, Recoradur miraculorum eius, quod propria

12.1.1.2.47. municiantur certo pollicentem aciem suam.
1 lib. 5.2.4. Videat tamen peculiari quodam ratione, iure ac di-
lib. 5.2.4. quad ratione convenienter. Iudis, illis, qui Christi
2.2.1.2.4. miracula viderant, & nihilominus quasi oblitis crucis
2.2.1.2.4. erunt, postea vero recordati conversi sunt. Eury-
2.2.1.2.4. mihi et ultime prius indicata expeditio, ut sumatur ver-
2.2.1.2.4. bum paucum, quod Greci et amodobora, & ex eis cu-
2.2.1.2.4. inquit, vi eterque lenius potest elici.
32. *Passiva* in uero, in uero, raro est: Hebreorum autem verbum יִשְׁכַּחֲנָה yishchannah activa vocis est. Apud Ezechielē b passivis luntur verbum retardans: O-
32. Forum qui comunicante, an majora futura gloria, qui
communicantur, an maioritate aurocula, que virginibus, Mar-
tibyris, Doctoribus tribuerit. Illud probabilius ob-
Lorini in psal. Tom. I.

Lorini in ital. Tom. I.